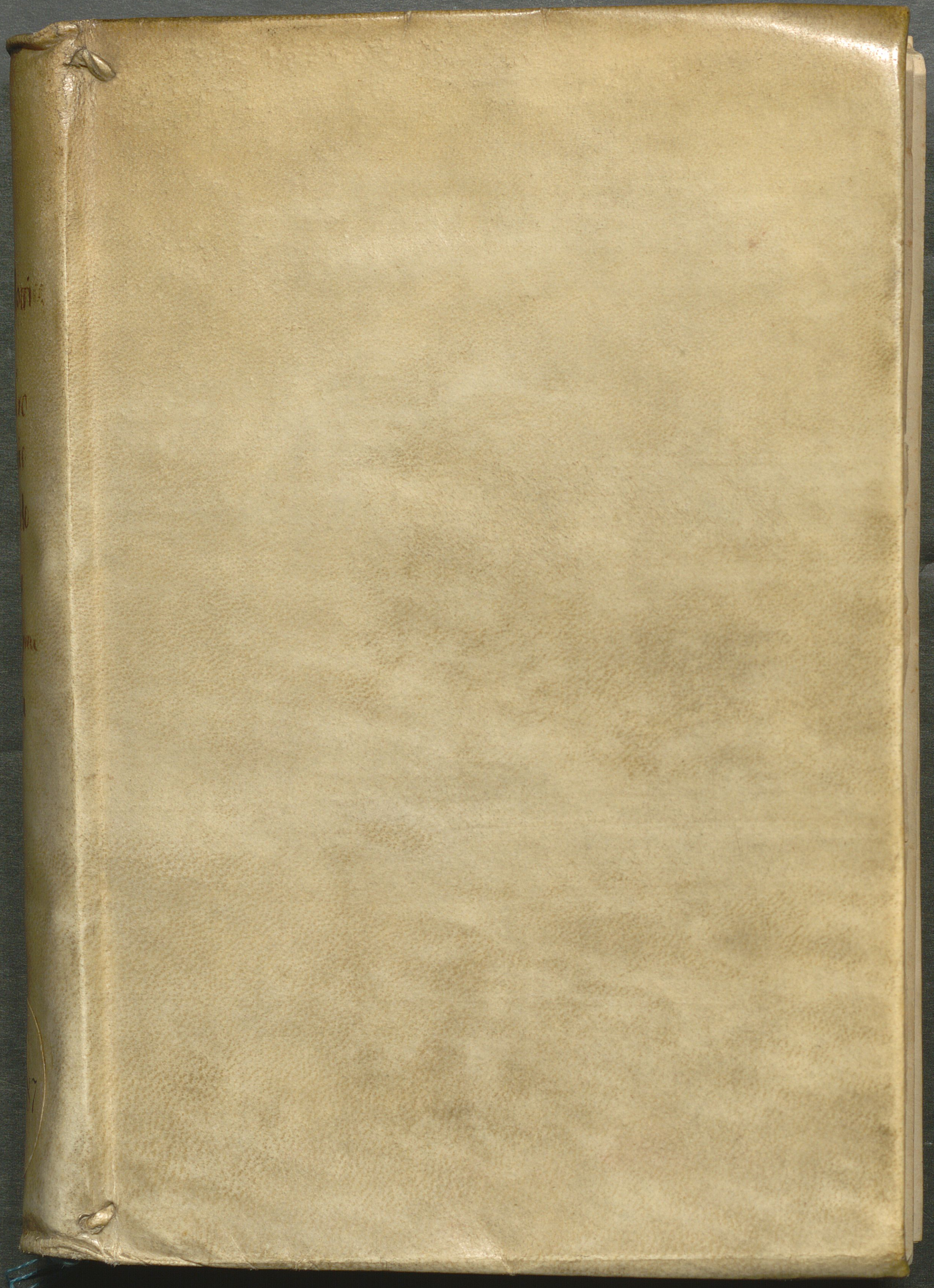

Anthologia
ab
Aleandro
B. ario
Nicholao
Musuro
Hermonymo
publicata

10487

N° 18032

Table des Ouvrages de ce Volume

Antologia Graecorum Epigrammatum Liber primus universus per Franciscum Bellicarium Peguitionem in Latinum sermonem conversus. pag. 1.

Senarii Graecanici Quingenti et eo amplius versi, singuli Moralem quandam sententiam aut Typum proverbialem prae se ferentes, Othmaro Nachtgall. Argentino Metaphraste. pag. 115.

¶ Sententie siue apo-
phthegmata septem sapiẽtum Grecanica: vtilissi-
ma sane ac ethica/ vna cum Pythagorico sym
bolo: vnumquemque admonentes
quõ i hoc mortali labyritho sese
dirigere oporteat: nuprie casti
gata ac aucta ab Iacobo
Musuro Rhodio.

380

¶ Jacobus Muſurus Rhodius lon-
ge veréd o ĩ Chriſto patri. D. IOANNI OLIVERIO
Diui Medardi Sueſſioneñ. Abbati digniſſĩo/Regioq́ꝫ
Chronographo prudẽtiſſimo/oĩfaria diſciplĩa tũ Grę
ca/tũ Latina cumulatiſſimo/cum omni veneratione. S.

COGITANTI mihi ac ſępius mente
reuoluenti literarum Gręcarũ ſtudia:
cunctis ſedulis rectarũ diſciplinarũ ſe-
ctatoribus: nõ parũ adiumẽti/ nedicã
conſũmationis afferre: o Præſulũ inſi
gne ſpecimẽ Oliueri: lectio iamdudũ
Gręcãice grãmatices Theodori Gaze/ac etiã Chryſolo-
re Manuel: vtiliſſima ſane ac penitus neceſſaria Philo-
grammateis enucleanda ſeſe obtulit: quãquidem &
nobis & reliq̃s inſup oĩbus aliq̃ñ profuturam ſpera-
mus: Porro nõ his contenti progymnaſmatis/altiora
q̃dã rimari cepim⁹: q̃ & emolumẽto ſimul & volupta-
ti auditoribus eſſẽt: q̃ etiã ad mores ac virtutes facerẽt:
quũ ſtatĩ ſeptẽ illorũ Gręcorum ſapiẽtũ (quos σοφοὺς
vocãt) ſaluberrĩa Apophthegmata/Symbolũq́ꝫ nobis
occurrit Pythagoricũ: In q̃bus q̃dẽ quãtũ/q̃d ve habeat
doctrinæ/ neminẽ latere putaueri. Sane vbi ſedulius
his legẽdis ĩmoror: plura manca ac minus caſtigata
cõperi: Verũ nõ prius eorũ ĩtermiſimus lecturã ac ſtu-
diũ q̃ emũctiora ac caſtigatiora a nobis ꝓdirẽt. Cęterũ
quũ ĩpreſſiõi ea tradere ẽet aĩũs (opus vt ad iuſtã ꝓdiret
mẽſurã) tabulã Cebetis: Phocilidiſq́ꝫ aurea poemata his
cõſulto adiũxim⁹. Hęc quoq́ꝫ nr̃a primitialia ĩmaturaq́ꝫ
ſtudia quãtulãcũq́ꝫ etiã opã: tuę benignitati (cui plĩma
ac maiora me debere pfiteor) φιλόφρων φιλοφρώνως
dedico: maiora tãdem (deo ſuffragãte) ſuſceptur⁹: que-
quidem Antiſtes σοφώτατε ſub tuo prodibũt auſpicio
¶ Vale pſulũ ſplẽdidiſſimũ iubar/Muſuri tui memor.

¶Τὰ τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἀποφθέγματα.

¶Ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς.

Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ᾽ ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
Μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον,
Χίλων δ᾽ ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι γνῶθι σεαυτόν.
Ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε χόλου κρατέειν Περίανδρος.
Πιττακὸς, οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ Μιτυλήνης.
Τέρμα δ᾽ ὁρᾶν βιότοιο, Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Τοὺς πλέονας κακίους δὲ, Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
Ἐγγύην φεύγειν δὲ, Θαλῆς Μιλήσιος ηὔδα.

¶Τῶν αὐτῶν ἀποφθέγματα.

¶ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ.

Μέτρον ἄριστον.
Πατέρα δεῖ αἰδεῖσθαι.
Εὖ τὸ σῶμα ἔχειν καὶ τὴν ψυχήν.
Μὴ ὑπερήφανος ποτέ.
Φιλήκουον εἶναι ἢ πολύκουον.
Γλώττης κρατεῖν.
Τὰς βίβλους διέρχου.
Τὰ φίλτατα παίδευε.
Βίᾳ μηδ᾽ ἐν πράττειν.
Τὰ δίκαια κρίνε.
Τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθὰ ποίει.
Ἔχθρας διαλύειν.
Τὸν δῆμον ἐχθρὸν, πολέμιον νομίζειν.
Κακολογίας ἀπέχου.

Τὴν ὑπόνοιαν ἄπεχε.
Γύναικὶ μὴ μάχεσθαι
μήτε ἄγαν πέπισθαι.
Τοὺς τεκόντας ὑπομονῇ
νίκα.
Οἰκέτας μεθύοντας μὴ
κολάζειν, εἰ δὲ μὴ δόξεις
κὶ αὐτὸς μεθύειν.
Εὐποιΐας ἧς ἔτυχες
μνημόνευε.
Τὸν ἐλάττωνα μὴ ἀπο=
σκορακίσῃς.
Τῷ σκώπτοντι μὴ ἐπι=
μαίνεσθαι.
Ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθύμει.
Μὴ ῥιψοκίνδυνος ἔσο.
Ἀγάπα τὰ τοῦ πλη=
σίουσ, καὶ τήρει ὡς τὰ
σ' αὐτοῦ.
Ὃ σὺ μισεῖς, ἑτέρῳ μὴ
ποιήσῃς.

Μὴ ἀπείλει μηδενί.
γυναικῶδες γάρ.
Εὐποροῦντα μὴ ὑπερη=
φανον εἶναι. ἀποροῦντα
μὴ ταπεινοῦσθαι.
Θᾶττον ἐπὶ ταῖς ἀτυ=
χίαις τῶν φίλων, ἢ ταῖς
εὐτυχίαις πορεύου.
Λίθος χρυσοῦ βάσανος.
χρυσὸς δ' ἀνδρῶν.
Εὐχῆς γὰρ οὐδὲν ἐστι τι=
μιώτερον.
Ψευδὴς καταβολὴ τὸν
βίον λυμαίνεται.
Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς
φρόνιμος καὶ σοφός.

ΧΙΛΩΝΟΣ.

Γνῶθι σε αὐτόν.
Μὴ φθόνει θνητά.
Πίνων μὴ πολλὰ λάλει,
ἁμαρτήσῃ γάρ.

Ἐγκράτειαν ἄσκει.
Αἰσχρὰ φεῦγε.
Μὴ ἀπείλει τοῖς ἐλευθέροις.
Χρόνου φείδου.
Δικαίως κτῶ.
Μὴ κακολέγειν τοῖς πλησίον, εἰ δὲ μὴ ἀκούσῃ κακῶς.
Πλήθει ἄρεσκε.
Γάμους εὐτελεῖς ποίου.
Σοφῷ χρῶ.
Τὸν τελευτηκότα μακάριζε.
Πρεσβύτερον σέβου.
Ἤθει δοκίμαζε.
Τὸν τὰ ἀλλότρια περιεργαζόμενον, μίσει.
Τῷ δυσυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα.
Ὑφορῶ μηδέν.
Ἰδίας οἰκείας προσάττειν.
Γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ.
Μίσει διαβολάς.
Μὴ ἐπιθύμει τὰ ἀδύνατα.
Μὴ ἦς ἐπαχθής.
Ἀδικουμένοις, διαλάσσου.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ

Πᾶσιν ἄρεσκε.
Καλὸν ἡσυχία.
Ἐπισφαλὲς προπέτεια.
Ἀεὶ αἱ μὲν ἡδοναὶ θνηταί, αἱ δὲ ἀρεταὶ ἀθάνατοι.
Φίλοις ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτὸς ἴσθι.
Μελέτω τὸ πᾶν.
Κέρδος αἰσχρὸν, κάκιστον.
Ὃ ἂν ὁμολογήσεις, ποίει.
Ἀτυχίαν κρύπτε, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφράνῃς.
Εὐτυχῶν μὲν μετρίως

ἄγειν, ἀτυχῶν δὲ φρόνι=
μως.
Ἀλήθειαν ἔχου.
Πράττε δίκαια.
Ὕβριν μίσει.
Ἄρχουσιν εἶκε.
Ἡδονῆς κράτει.
Φειδόμενον κρεῖττον ἀπο=
θανεῖν, ἢ ζῶντα ἐνδεῖ=
σθαι.
Ὅρκῳ μὴ χρῶ.
Εὐσεβείας ἔχου.
Ἐπαίνει τὰ καλά.
Ἄξιον παρασκεύαζε
τῶν γονέων.
Κακείας ἀπέχου.
Χάριν ἀπόδος.
Ἱκέτας ἐλέει.
Ζῶν μὲν ἐπαινοῦ,
ἀποθανὼν δὲ, μακα=
ρίζου.

Υἱοὺς παίδευε.
Σοφοῖς χρῶ.
Ἔριν μίσει.
Ἄκουε τὰ προσήκοντα.
Αἰσχύνην φεῦγε.
Ἀποκρίνου ἐν καιρῷ.
Ὃ ἑκὼν ὁμολογήσεις πο=
νηρὸν, παράβαινε.
Πράττε ἀμεταμέλητα.
Μηδενὶ φθόνει.
Ὀφθαλμῶν κράτει.
Τὸ δίκαιον μιμοῦ.
Σὲ αὐτὸν αἰδοῦ.
Εὐεργέτας τίμα.
Ἐλπίδας νέμε.
Λόγων ἀπορρήτων ἐκφο=
ρὰν μὴ ποιοῦ.
Διαβολὴν μίσει.
Εὐπροσήγορος γίνου.
Ἁμαρτὼν μεταβου=
λεύου.

Χρόνου φιλίαν φύλαττε.

Πᾶσιν ἀποστρέφου.

Ὁμόνοιαν δίωκε.

Τοὺς ἡγεμόνας φοβοῦ.

Μὴ λάλει πρὸς ἡδονήν.

Μὴ πίστευε χρόνῳ.

Σαυτοῦ μὴ ἀμέλει.

Λοιδόρει ὡς ταχὺ φίλος ἐσόμενος.

Θνῆσκε ὑπὲρ πατρίδος.

Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ.

Ἐξ εὐγενῶν γέννα.

Ἔλπιζε ὡς θνητός.

Φείδου ὡς ἀθάνατος.

Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ δόξῃ.

Μυστήριον κρύπτε.

Εἶκε μεγάλοις.

Καιρὸν πρόσμενε.

Θνητὰ φρόνει.

Δωροδόκει χρησίμως.

Μὴ ἄρχου ἀδικεῖν.

Τοῖς μὲν παλαιοῖς νόμοις χρῶ, τοῖς δὲ ὄψοις προσφάτοις.

Λύπην φυλάττου.

Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα.

Φίλοις χρῶ.

Συμβούλευε ἀναιτίως.

Εὔφραινε φίλους.

Σεαυτὸν αἰδοῦ.

ΠΙΤΤΑΚΟΥ.

Ὃ μέλλεις ποιεῖν μὴ πρόλεγε, ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσῃ.

Παρακαταθήκην ἀπόδος.

Ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίων μικρὰ ἐλαττούμενος,

Φίλων ἀπόντων καὶ παρόντων μέμνησο.

Τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε.

Μὴ δὲ τὸν ἐχθρὸν φίλον.

ἡγοῦ.

Ἅπερ αὐτὸς τοῖς γονεῦσι δράσεις, ταὐτὰ προσδέχου πάθειν καὶ αὐτός.

Μὴ προσδέχου τὸν φαῦλον.

Γυναικὸς ἄρχε.

Ἀργὸς μὴ ἴσθι.

Φίλων κριτὴς μὴ γίνου.

Μὴ ἔριζε γονεῦσι κἂν δίκαια λέγῃς.

Μὴ δ' ἂν πλουτῇς τὴν εὐτυχίαν κρύπτε.

Ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα.

Νόμοις πείθου.

Μηδὲν ἄγαν.

Πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον.

Μὴ πᾶσι πίστευε.

Φιλήκοος ἔσο.

Ἡδονῆς κράτει.

Ἔχθραν διάλυε.

Γάμει ἐκ τῶν ὁμοίων· ἢν γὰρ ἐκ τῶν κρεισσόνων γήμῃς, δεσπότας καὶ οὐ συγγενεῖς κτήσῃ.

ΣΟΛΟΝΟΣ.

Θεὸν σέβου.

Γονεῖς αἰδοῦ.

Κρητῆς μὴ κάθησο.

Φίλοις βοήθει.

Ἡδονὴν φεῦγε· αὐτὴ γὰρ λύπην τίκτει.

Μηδ' ἐν φθόνει.

Ἀλήθειαν ἀνέχου.

Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ· οὓς δ' ἂν κτήσῃ, μὴ ταχὺ ἀποδοκίμαζε.

Νόει τὸ δίκαιον.

Σφράγιζε τοὺς μὲν λόγους σιγῇ, τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ.

Ἄρχεσθαι μαθὼν ἄρχειν εἰπίστησῃ.

Θυμοῦ κράτει.

Μὴ κακοῖς ὁμίλει.

Χρῶ τοῖς θεοῖς.

Ἀρετὴν ἐπαίνει.

Ὃ δ' ἂν εἴδης μὴ λέγε, ἀλλ' εἰδὼς σίγα.

Τοῖς σεαυτοῦ πρᾶος ἔσω.

Κακοὺς μίσει.

Τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς.

ΒΙΑΝΤΟΣ. (τεκμαίρου.

Εἰς κάτοπτρον ἐμβλέψας θεώρει, καὶ εἰ μὲν καλὸς φαίνῃ, ἄξια τούτου πράττε. εἰ δὲ αἰσχρὸς, τὸ τῆς ὄψεως ἐλλιπὲς ὡράϊζε καλοκαγαθείαις.

~~Οἱ πλεῖστοι ἄνθρωποι κακοί.~~

Βραδέως ἐγχείρει, ὃ δ' ἂν ἄρξῃ διαβεβαιοῦ.

Μίσει τὸ ταχὺ λαλεῖν.

Περὶ θεοῦ μὴ λέγε κακῶς, ὅτι δέ ἐστιν ἄκουε.

Μὴ εὐήθης ἴσθι μήτε κακοήθης.

Ἄκουε πολλά.

Λάλει καίρια.

Ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαινεῖν διὰ πλοῦτον.

Πείσας λάβε, μὴ βιαζόμενος.

Ὅταν ἀγαθὸν πράξῃς, θεοὺς μὴ σεαυτὸν αἰτιῶ.

Τῆς ἐν μὲν νεότητι εὐταξίαν, ἐν δὲ γήρᾳ σοφίαν.

Ἕξῃς ἔργῳ μνήμην, καιρῷ εὐλαβίαν, τρόπῳ γενναιότητα, πόνῳ ἐγκράτειαν, πλούτῳ φιλίαν, λόγῳ πειθὼ, σιγῇ κόσμον, γνώμῃ δικαιοσύνην, τόλμῃ ἀνδρείαν, πράξει δυνασίαν, φύσει εὐσέβειαν.

βειαν.

Πρᾶττε ἀμετανοήτως.

Ἁμαρτάνων μετανόει.

Κινδύνευε φρονίμως.

ΘΑΛΟΥ.

Τὸν κρατοῦντα τίμα.

Δοκίμαζε φίλους.

Ὅμοιος σ' αὐτῷ γίνου.

Καιρὸν γνῶθι.

Ἐπαγγέλλου μηδενί.

Ἴδια φύλασσε, ἀλλό-
τριον ἀπέχου.

Εὐεργεσίας τίμα.

γλώττης ἄρχε.

Πολίτας μὴ θράσυνον.

Τὸ παρὸν εὖ ποίει.

Υἱοῖς μὴ καταθάρρει.

Ἄρχε σεαυτοῦ.

Κακίας ἀπέχου,

Φιλόσοφος γίνου.

Δόξαν δίωκε.

Ὀφθαλμοῦ κράτει.

Ἔχων χαρίζου.

Λαβὼν ἀπόδος.

Ἐπιμελοῦ βίου.

Εἰρήνην ἀγάπα.

Ἀπεχθείαν φεῦγε.

Ἔπαιν οὐ παρὰ πᾶσι.

~~Εἰ βούλει καλῶς ἀκούειν~~
~~μάθε καλῶς λέγειν.~~

Ψίθυρον ἄνδρα ἔκβαλε-
σῆς οἰκίας.

Πλούτου ἀπίσει.

Δυσχερὲς ἀναπλου-
τοῦντα σωφρονεῖν, ἢ σω-
φρονοῦντα πλουτεῖν.

Οὐ πενία λύπην ἐργάζε-
ται, ἀλλ' ἐπιθυμία,
οὐδὲ πλοῦτος ἀπαλλά-
κτε, ἀλλὰ λογισμός.

Τέλος ἀποφθεγ-
μάτων τῶν ἑπτὰ
σοφῶν.

Ἐπίγραμα.

Ἀντιπάτρου εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς.

Ἑπτὰ σοφῶν κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνώσατο λίνδος.
Ἀμφὶ δὲ σισυφία χθὼν περίανδρον ἔχει.
Πιττακὸν ἁ μιτυλήνα, βίαντα δὲ δία πριήνη.
Μίλητος δὲ θαλῆν. ἄκρον ἔρεισμα δίκας.
Ἁ σπάρτα χίλωνα, σόλωνα δὲ κεκροπὶς αἶα.
Πάντας ἀριζάλου σωφροσύνας φύλακας.

Τῷ θεῷ δόξα.

ΧΡΥΣᾺ ἘΠΗ ΤΟΥ͂ ΠΥΘΑΓΌΡΟΥ.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ, ὡς διάκειται,
Τίμα καὶ σέβου ὅρκον. Ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς.
Τούς τε καταχθονίους σέβου δαίμονας ἔννομα ῥέζων.
Τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ' ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας.
Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον, ὅστις ἄριστος.
Πρᾳέσι δ' εἶκε λόγοις, ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.
Μὴ δ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς,
Ὄφρα δύνῃ. Δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι, κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε,

Sponda[illegible]

Γαστρὸς μὲν πρώτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
Καὶ θυμοῦ. πρήξεις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου.
Μήτ' ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
Εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε, λόγῳ τε.
Μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε.

ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται

Ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασι.
Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
Ὅσσα τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν·
Ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πράως φέρε, μηδ' ἀγανάκτει.
Ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθόσον δύνῃ, ὧδε δὲ φράζευ.
Οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς, τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε, καὶ ἐσθλοὶ
Προσπίπτουσ'. ὧν μὴ τ' ἐκπλήσσεο, μήτ' ἂρ ἐάσῃς.
Εἴργεσθαι σαυτόν. ψεῦδος δ' ἢν πέρ τι λέγηται,
Πράως ἴσχ'. ὃ δέ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελέσθω.
Μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ.
Πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν, ὅτι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
Δειλοῦ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
Ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ
Πρῆσσε δὲ μηδὲν, τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκευ

Ὅσσα χρεών, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
Οὐ δ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή,
Ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνασίων τε
Ποιεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ' ὃ μή σ' ἀνιήσῃ.
Εἴθιζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον, ἄθρυπτον.
Καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὁπόσα φθόνον ἴσχει.
Μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν, ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων.
Μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι, μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
Πρῆσσε δὲ ταῦθ', ἅ σε μὴ βλάψῃ, λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.
Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι.
Πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
Πῆ παρέβην, τί δ' ἔρεξα, τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη.
Ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου, ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα.
Δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλήσσεο. χρηστὰ δὲ, τέρπου.
Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἐρᾶν σε.
Ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.
Ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
Παγὰν ἀεννάου φύσεως. ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον.
Θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας,
Γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων
Σύστασιν, ᾗ τε ἕκαστα διέρχεται, ᾗ τε κρατεῖται.

Γνώσῃ δ' ἣ θέμις ἐστί, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην.
Ὥστε σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν, μήτε τι λήθειν.
Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας.
Τλήμονες. οἵ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων, οὐκ ἐσορῶσιν.
Οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.
Τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δὲ κυλίνδροις.
Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πήματ' ἔχοντες
Λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθε·
Σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν.
Ζεῦ πάτερ, ἦ πολλῶν τε κακῶν παύσειας ἅπαντας.
Ἢ πᾶσιν δείξαις, οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
Ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
Οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα,
Ὧν εἴ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω.
Ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
Ἀλλ' εἴργου βρωτῶν, ὧν εἴπομεν, ἔν τε καθαρμοῖς,
Ἔν τε λύσει, ψυχῆς κρίνων. καὶ φράζευ ἕκαστα.
Ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
Ἢν δ' ἀπολείψας σῶμα, ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς.
Ἔσσεαι ἀθάνατος θεός, ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

Τέλος τῶν χρυσῶν ἐπῶν τοῦ πυθαγόρου.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Ὁ φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον.
Ὃς Χρισομήστης ὡς ἀπόστολος μέγας.
Ὃς ἀκροατὴς, τῶν θεοῦ θεσπισμάτων.
Καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων.
Εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει,
Εὔχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΤΕΡΟΙ.

Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος, ὄλβια δῶρα.

Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.

Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ᾽ ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν.
Μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ᾽ αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ᾽ ἐξ ὁσίων βιοτεύεις.
Ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
Ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ᾽ ἐτήτυμα πάντ᾽ ἀγορεύειν.
Πρῶτα θεὸν τίμα· μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
Πᾶσι δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν.
Μὴ ῥίψῃς πενίην, ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον.
Ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.
Μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαι᾽ ἀγορεύειν.

Παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
Μέτρα νέμειν τὰ δίκαια. καλὸν δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι.
Σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον. ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.
Μήτ' ἐπιορκήσῃς, μήτ' ἀγνώς, μήτε ἑκοντί.
Ψευδόρκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος, ὅστις ὀμόσσῃ.
Σπέρματα μὴ κλέπτειν ἐπαράσιμος ὅστις ἀρεῖται.
Μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλῖβε πένητα.
Γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
Μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλεις, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
Πτωχῷ δ' εὐθὺς δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
Πληρώσας σέο χεῖρ', ἔλεον χρῄζοντι παράσχου.
Ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
Ναυηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
Χεῖρα πεσόντι δίδου· σῷσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
Κοινὰ πάθη πάντων, ὁ βίος τροχὸς ἄστατος. ὄλβος.
Πλοῦτον ἔχων, σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον.
Ὧν σοι ἔδωκε θεὸς τούτων χρῄζουσι παράσχου.
Ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα.
Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν.
Εἴθε δὲ μὴ χρῄζοις μήτ' ἔννομα, μήτε ἀδίκως.
Ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρόν, σέο χεῖρα μιαίνεις.

Ἀγροῦ γειτονεύοντος ἀπόσχεο, μὴ δ' ἄρ ὑπερβῇς.
Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεειναί.
Μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
Ἔστωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις.
Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου.
Χώρη δ' οὔτι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
Χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ, καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισι.
Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων.
Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
Σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε, φόνοι τε.
Ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναίμοις.
Μὴ δ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων.
Μὴ δ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶραν ἀμείβου.
Ὅς τις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Οὐκ ἐρέω τὸ τέλος, βουλὴν δ' εὔθυνε ἑκάστου.
Μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.
Εἷς θεός ἐστι σοφὸς, δυνατὸς, ἅμα καὶ πολύολβος.
Μὴ δὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦτορ,
Οὐκ ἔτι γὰρ δύναται, τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν.

Ἔστω κοινὰ πάθη, μηδὲν μέγα, μηδ' ὑπέροπλον.
Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ.
Ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ, πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
Ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
Θυμὸς ὑπερχόμενος, μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
Ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
Ζῆλος τῶν ἀγαθῶν, ἐσθλός. φαύλων δ', ὑποεργός.
Τόλμα κακῶν, ὀλοή. μεγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῦν=
Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς ὁ δὲ κύπριδος αἶσχος ὀφέλ= τας,
Ἡδὺς, ἀγανόφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις. (λει.
Μέτρῳ μὲν φαγέειν, καὶ πιεῖν, καὶ μυθολογεύειν.
Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίη δ' ἀλεεινή.
Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
Ἄφθονοι οὐρανίδαι, καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
Οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς,
Οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι, νέρθεν ἐοῦσα,
Οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν, ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
Εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
Σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν. αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
Μὴ μιμοῦ κακότητα. δίκῃ δ' ἀπάλειψον ἄμυναν.
Πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.

Μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
Νικᾶν εὖ ἕρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις.
Ἢ πλείσταις, δολίαισι, βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
Μηδέ ποτε χρήστης πικρὸς μένῃ ἀνδρὶ πένητι.
Μὴ δέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω.
Μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς, ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοττούς.
Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
Τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
Οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.
Οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέ ποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.
Καιρὸν θωπεύοντες ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν.
Ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις, καὶ πολλοῖς, πάντες ἄπληστοι.
Λαῷ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
Λαὸς, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ, ἀκατάσχετα πάντα.
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
Μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχεύτοις νεκύεσσι.
Μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μὴ δ' ἀθέατα

Δείξῃς ἠελίῳ καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
Οὐ καλὸν, ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο.
Καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν.
Λείψαν' ἀποιχομένων, ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
Ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι.
Πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.
Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν· καὶ πάντες ἐς αὐτήν.
Λυόμενοι, κόνις ἐσμὲν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Πλούτου μὴ φείδου. μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
Οὐκ ἔν ἐς ᾅδην ὄλβον ἔχειν, καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
Πάντες ἶσοι νέκυες, ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρὶς ᾅδης.
Ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε, καὶ βασιλεῦσιν.
Οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν.
Ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
Πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαῤῥαλέοισιν ἄπιστον.
Καιρῷ λατρεύειν, μὴ δ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.
Πῆμα καὶ ἀχθομένοισι. κακοῦ λύσις ἤλυθεν ἄφνω.
Μὴ μεγαληγορίῃ τρυφῶν, φρένα λυσσωθείης.
Εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.

ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἠεροφοίτον.
ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ', ἀλκήν γε λέουσι.
ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσι, κέντρα μελίσσαις,
ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.
τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄτιτον.
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάασθαι ἀνάγκῃ.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην.
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος, καὶ ὁ κλέψας.
μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃς
μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἕλιαι.
κτῆνος δ' ἢν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρον.
πλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλιτρὸν μήδ' ὑπαλύξῃς.
βέλτερον αὐτ' ἐχθροῦ τυχέειν φίλου εὐμενέοντος.
ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι.
μηδέ τι θηριόβορον δαίσῃ κρέας. ἀργίποσιν δὲ

Λείψανα λεῖπε κυσὶ, θηρῶν ἀπὸ θῆρες ἔδωνται.
Φάρμακα μὴ τεύχου, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
Νηπιάχοις ἁπαλοῖς μὴ μάρψῃς χεῖρα βιαίως.
Φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν, πόλεμον προσιόντος.
Μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς σπείρειν ἴσον ἐστ' ἐνὶ πόντῳ.
Ἐργάζευ μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς.
Πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ, ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
Μὴδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης,
Ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιότων φάγοις ἀνύβριστος.
Εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοι το δικέλλῃ.
Ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον. ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλησθα.
Ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις. εὐρεῖα θάλασσα.
Εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν. μακραί τοι ἄρουραι.
Οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.
Οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι πόνος δ' ἀρετῆς μέγ' ὀφέλλει.
Μύρμηκες γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκοις.
Ἔρχονται βιότοιο κεχρημένοι. ὁππότ' ἄρουραι.
Λήια κειράμεναι, καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς.
Οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν.
Ἢ κριθῶν. αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει.
Ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην ἐπάγοντες.

Ἄτρητον φῦλον δ' ὀλίγον τε λέθει πολύμοχθον.
Κάμνει δ' ἠερόφοιτοσ, ἀριστοπόνοσ τε μέλισσα.
Ἢ ἐ πέτρυσ κατὰ χηραμὸν, ἢ δονάκεσσιν,
Ἢ δρυὸσ ὠγυγίησ, κατὰ κοιλάδοσ ἔνδοθι σίμβλων·
Σμήνεσι μυριότητα κατ᾽ ἄνθεα κηροδομοῦσα.
Μὴ μείνῃσ ἄγαμοσ, μή πωσ νώνυμοσ ὄληαι.
Δὸσ τι φύσει καὐτὸσ, τέκε δ' ἔμπαλιν, ὡσ ἐλοχεύθησ.
Μὴ προαγωγεύσῃσ ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων,
Οὐ γὰρ τίκτει παῖδασ ὁμοίουσ μοιχικὰ λέκτρα.
Μητρυῖησ μὴ ψαύεγε, δεύτερα λέκτρα γονῆοσ.
Μητέρα δ' ὡσ τίμα, τὴν μητέροσ ἴχνια βᾶσαν.
Μὴ δὲ κασιγνήτησ ἐσ ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
Μὴ δ' ἐπὶ παλλακοῖσι πατρὸσ λεχέεσσι μιγείησ
Μὴ δὲ γυνὴ φθείρῃ, βρέφοσ ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρόσ.
Μὴ δὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ καὶ γυψὶν ἔλωρα.
Μὴ δέ τισ ᾗ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληται.
Μὴ δ' αὖ παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον.
Μὴ δ' ἀλόγοισ ζώοισ βατήριοσ εἰσ λέχον ἐλθεῖν.
Μὴ δ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖσ λεχέεσσι.
Μὴ παραβῇσ εὐνὰσ φύσεωσ εἰσ κύπριν ἄθεσμον.
Οὐδ' αὐτοῖσ θῆρεσσ' ἄρσην συνέβαλεν ἐσ εὐνήν.

Μὴ δέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
Μὴδ᾽ ἐς ἔρωτα γυναικῶν ἅπας ῥεύσῃς ἀκάθεκτον.
Οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ᾽ ἀΐδηλον ἁπάντων.
Μὴ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
Στέργε τεὴν ἄλοχον. τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρι,
Καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ; μὴδ᾽ ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος.
Μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃσι μιγείη,
Μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἄγεσθαι.
Λατρεύσεις δ᾽ ἀλόχῳ, λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
Ἵππους δ᾽ εὐγενέας δίζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον.
Ταύρους δ᾽ ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναρίστους.
Γῆμαι δ᾽ οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες;
Οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ᾽ ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.
Μὴ ἐ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς, ἐπὶ πήματι πῆμα
Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς. ἀλλ᾽ ἤπιος ἴσθι.
Ἢν δέ τι παῖς ἀλίτῃ, κολουέτων υἱέα μήτηρ.
Ἢν καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.
Μὴ μὲν ἐπ᾽ ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμίδας χαίτην.
Μὴ κορυφὴν πλέξῃ, μήθ᾽ ἄμματα λοξὰ κορύμβων.
Ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη, χλιδαὶ δὲ γυναιξί.

Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην.
Πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῖξιν ἔρωτος.
Παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.
Μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς.
Κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσι.
Συγγενέσι φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
Αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν.
Ἕδρυς καὶ γεράων πάντων, γενεῇ δ' ἀτάλαντον
Πρέσβυν ὁ μήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖς γέραιρε.
Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσι.
Δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
Στίγματα μὴ γράψῃς ἐπονειδίζων θεράποντα.
Δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.
Λάμβανε καὶ βουλὴν παρ' οἰκέτου εὐφρονέοντος.
Ἁγνεῖαι ψυχῆς σοῦ, σώματός εἰσι καθαρμοί.
Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, οἷα βιεῦντες.
Ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδῷ.

ΤΕΛΟΣ τῶν τοῦ Φωκυλίδου ἐπῶν καὶ θεῷ χάρις.

ΠΕΡΙ ΦΘΟΝΟΥ.

Ὥσπερ ἡ ἐρυσίβη ἴδιόν ἐστι τοῦ σίτου νόσημα, οὕτως ὁ φθόνος φιλίας ἐστὶν ἀῤῥώστημα.

Ὥσπερ ὁ ἰὸς σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναψύχει.

Ὥσπερ γὰρ τῶν βελῶν τὰ βιαίως φερόμενα, ἐπειδὰν καρτερῷ τινὶ καὶ ἀντιτύπῳ προσπέσῃ, ἐπὶ τὸν προϊέμενον ἐπανέρχεται· οὕτω τὰ τοῦ φθόνου κινήματα οὐδὲν λυποῦντα τὸν βασκαινόμενον, αὐτοῦ πληγαὶ γίνονται τοῦ βασκάνου.

Τί στενάζεις ὦ φθονερέ, τὸ ἴδιον κακὸν ἢ τὸ ἀλλότριον ἀγαθόν.

Τοὺς μὲν κύνας τρέφοντες ἡμεροῦμεν, τὸν δὲ βάσκανον εὐεργετοῦντες, χαλεπώτερον ἀπεργαζόμεθα.

Ὥσπερ τὰς ἐχίδνας φασὶ τὴν κυήσασαν αὐτὰς γαστέρα διεσθιούσας ἀπογεννᾶσθαι, οὕτω καὶ ὁ φθόνος τὴν ὠδίνουσαν αὐτὸν ψυχὴν πέφυκε δαπανᾶν.

Τὸ μόνον τῶν παθῶν ἀδικώτατόν τε ἅμα καὶ δικαιότατον, τὸ μὲν, ὅτι πᾶσι διοχλεῖ τοῖς καλοῖς, τὸ δὲ ὅτι τήκει τοὺς ἔχοντας.

Ὁ δαίμων φθονεῖ μὲν ἀνθρώποις δὲ, δαίμονι δὲ οὐδενί. σὺ δὲ ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώποις φθονεῖς, ἢ ποίας

τεύξῃ συγγνώμης;

ὅσῳ γὰρ ἂν φθονῇς, τοσούτῳ μειζόνων γίνῃ πρόξενος ἀγαθῶν τῷ φθονουμένῳ.

¶ ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων.
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

¶ ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ εἶπε. Τοὺς μοχθηροὺς τῶν ἀνθρώπων οὐκ οὕτως ἥδεσθαι ἐστὶ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς.

¶ ΠΛΑΤΩΝ. Ἀγαθὸς ἦν ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς οὐδενὸς οὐδέποτε γίνεται φθόνος.

Τοῦ πολεμεῖν χεῖρον ἐστὶ τὸ βασκαίνειν. ὁ μὲν γὰρ πολεμῶν τῆς αἰτίας λυθείσης διῆν ὁ πόλεμος, καὶ τὴν ἔχθραν κατέλυσεν. ὁ δὲ βάσκανος οὐδέποτε ἂν γένοιτο φίλος. καὶ ὁ μὲν φανερὰν τὴν μάχην ἐπιδείκνυται. ὁ δὲ συνεσκιασμένην. καὶ ὁ μὲν αἰτίαν ἔχει πολλάκις εἰπεῖν εὔλογον τοῦ πολέμου. ὁ δὲ οὐδὲν ἕτερον ἢ μανίαν καὶ γνώμην σατανικήν.

Φθονερῷ ἀτύχημα μὲν ἐστὶν οὐ τὸ ἴδιον κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀλλότριον ἀγαθόν. κατόρθωμα δὲ πάλιν. οὐ τὸ οἰκεῖον καλὸν. τὸ τοῦ πέλας κακόν.

Τὰ κακὰ κἂν φθόνῳ πρὸς ὀλίγον ἐπισκιασθῇ χρόνον

ἐπὶ καιρῷ λυθέντα αὖθις ἀναλάμπει.

Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πορευομένοις, ἕπεται κατὰ ἀνάγκην σκιά, τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Χάριεν ἀληθῶς τὸ παρὰ διογένους εἰρημένον πρὸς τὸν ἐρόμενον, πῶς ἀμυνοῦμαι τὸν ἐχθρόν,

Αὐτὸς καλὸς, κἀγαθὸς γενόμενος. εἰ γὰρ ἵππους ἐχθρῶν ὁρῶντες εὐδοκιμοῦντας ἀνιῶνται καὶ χωρίον ἐκπεπονημένον, καὶ κύνας ἐπαινουμένους. τί ἂν οἴει τούτους παθεῖν, εἰ ἑαυτὸν ἐπιδείξεις ἄνδρα δίκαιον καὶ χρηστόν. Ζηλοτυπία γὰρ ἅπαξ ἐμπεσοῦσα ψυχῇ δυσέκλειπτόν ἐστιν.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ὁ λίνδιος ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τίνα δεῖ μᾶλλον φυλάττεσθαι, εἶπε. Τῶν μὲν φίλων τὸν φθόνον, τῶν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

Ἰσοκράτης ἔφη. Χρὴ τοὺς διδασκάλους πολλοὺς μισθοὺς λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν. παρὰ μὲν τῶν εὐφυῶν, ὅτι πολλὰ μανθάνουσι παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν, ὅτι πολλοὺς κόπους παρέχουσιν.

ΤΕΛΟΣ